

Podrobný profesní životopis kandidáta z oblasti audiovize

Profesní životopis bude zveřejněn na webu Fondu.
Neuvádějte citlivé osobní údaje své ani blízkých osob.

jméno a příjmení kandidáta		PETR JARCHOVSKÝ
profesní zkušenosti (v případě potřeby přidejte řádky) FILMOVÝ A TELEVIZNÍ SCENÁRISTA A DRAMATURG VYSOKOŠKOLSKÝ PEDAGOG, Prof.MgA., katedra scenáristiky a dramaturgie FAMU SPISOVATEL, (nakl. PASEKA, MLADÁ FRONTA)		
zaměstnavatel (firma/organizace/instituce apod.)	stručný popis pozice	od-do
FAMU	Katedra scenáristiky a dramaturgie FAMU, vedoucí pedagog profilového předmětu	1992 – 2025
FAMU	KSD FAMU – garant oboru scenáristika a dramaturgie	2016 - 2025
BARRANDOV BIOGRAFIA	dramaturg	1995 - 1997
ČESKÁ TELEVIZE	dramaturg, tvůrčí skupina Pavla Borovana	2001 -2005
ČESKÁ TELEVIZE	Dramaturg, tvůrčí skupina Jana Šterna	2012 - 2017
FAMU	Vedoucí katedry scenáristiky a dramaturgie	2016 - 2021
Scénář společně s J. Hřebejkem	PĚJME PÍSEŇ DOHOLA (komedie) režie Ondřej Trojan	1990
Scénář	ŠAKALÍ LÉTA (muzikálová komedie) režie Jan Hřebejk	1993
Scénář	PELÍŠKY (komedie) režie Jan Hřebejk	1999
Scénář	MUSÍME SI POMÁHAT (drama) režie Jan Hřebejk	2000
Scénář	PUPENDO (komedie) režie Jan Hřebejk	2003
Scénář	ŽELARY (adaptace/drama) režie Ondřej Trojan	2003
Scénář	HOREM PÁDEM (komedie/drama) režie Jan Hřebejk	2004
Scénář	KRÁSKA V NESNÁZÍCH (drama) režie Jan Hřebejk	2006
Scénář	MEDVÍDEK (komedie) režie Jan Hřebejk	2007

Scénář	U MĚ DOBRÝ (komedie) režie Jan Hřebejk	2008
Scénář	KAWASAKIHO RŮŽE (drama) režie Jan Hřebejk	2009
Scénář	OBČANSKÝ PRŮKAZ (komedie/drama) režie Ondřej Troian	2010
Scénář	NEVINNOST (drama) režie Jan Hřebejk	2011
Scénář	LÍBÁNKY (drama) režie Jan Hřebejk	2013
Scénář	ŠKODA LÁSKY (TV komedie) režie Jan Hřebejk	2013
Scénář	KLAUNI (drama) režie Viktor Tauš	2014
Scénář	UČITELKA (drama) režie Jan Hřebejk	2015
Scénář společně Hanou a Danem Włodarczykovými	ZLODĚJI ZELENÝCH KONÍ (adaptace/drama)	2015
Scénář	PŘÍPAD PRO EXORCISTU I,II,III (adaptace/detektivka TV minisérie) režie	2015
Scénář	MODRÉ STÍNY I,II,III,IV, (adaptace, detektivka. TV.minisérie) režie Viktor Tauš	2016
Scénář	PĚT MRTVÝCH PSŮ I,II,III (adaptace, detektivka. TV minisérie) režie Jan Hřebejk	2016
Scénář	ZAHRADNICTVÍ: RODINNÝ PŘÍTEL (drama) režie Jan Hřebejk	2017
Scénář	ZAHRADNICTVÍ: DEZERTÉR (drama) režie Jan Hřebejk	2017
Scénář	ZAHRADNICTVÍ: NÁPADNÍK (komedie/drama) režie Jan Hřebejk	2017
Scénář	VODNÍK I, II, III (detektivka, krimi, TV.minisérie) režie Viktor Tauš	2019
Scénář	ŽIVÉ TERČE I,II,III (detektivka, krimi, TV.minisérie) režie Jan Hřebejk	2019
Scénář	BOURÁK (hudební komedie) režie Ondřej Troian	2022
Scénář společně s Michalem Švkorou	POZADÍ UDÁLOSTÍ I,II,III,IV (detektivka, komedie. drama. TV minisérie) režie Jan	2022
Scénář	ŽIVOT L SEŽRÁNÍ (animovaný celovečerní film) režie Kristina Dufková	2024
Dramaturg	ČESTA Z MĚSTA (s. a r.Tomáš Vorel	2000
Dramaturg	KRUTÉ RADOSTI s. Scarlett Čanakyová, r.Jurai Nvota	2002
Dramaturg	OKRESNÍ PŘEBOR – POSLEDNÍ ZÁPAS PEPIKA HNÁTKA s a r.Jan Prušinovský	2012
Dramaturg	HOTEL ČTVRTÁ HVĚZDA TV seriál (1-12) (scénář: Petr Kolečko. Jan Prušinovský.	2014

Dramaturg	KOBRY A UŽOVKY scénář: Jaroslav Žváček, r.Jan Prušinovský	2015
Dramaturg	REDL TV minisérie (1-4) scénář: Miro Šifra .režie Jan Hřebeik	2018
Dramaturg	CHYBY scénář Roman Vojkůvka, režie. Jan Prušinovský	2020
vzdělání (v případě potřeby přidejte řádky)		
název školy/instituce apod.	obor/název kurzu apod.	od–do
AKADEMICKÉ GYMNÁZIUM PRAHA		1981 - 1985
PedFUK	Český jazyk a literatura, výtvarná výchova - neukončené	1985-1987
FAMU	Scenáristika a dramaturgie, MgA.	1987 - 1992
FAMU	Doc.	2013
FAMU	Prof.	2020

KONCEPCE KANDIDÁTA NA ČLENSTVÍ V RADĚ FONDU PRO PODPORU A ROZVOJ KINEMATOGRAFIE

Zápas o ochranu a podporu kinematografie nás, jednotlivé filmaře, svým významem přesahuje. Jde nejen o zápas o rozvoj významného segmentu naší kultury, ale v důsledku o proces utváření vlastní národní kulturní identity. Právě prostřednictvím kultury můžeme dosáhnout respektovaného postavení v rámci Evropy a světa. Z tohoto důvodu je zásadně potřebné, zejména v nevelkých zemích jakou je Česká republika, kulturu ze strany státu významně podporovat. Jde z naší strany o odpovědnost směrem k dnešku i k budoucnosti a způsob, jakým můžeme my, lidé působící v oblasti kinematografie, přispět k obraně oslabující liberální demokracie v evropském prostoru. Správné, transparentní a vyvážené spravování Fondu kinematografie musí být trvalé, musí umět reagovat na nové výzvy, využívat příležitosti, které se objevují a vytvářet podmínky k tvorbě generace filmařů současných i těm, které nás budou následovat.

Mám dojem, že se v posledních několika letech práce Fondu výrazným způsobem posunula kupředu. Podařilo se získat prostředky k podpoře kinematografie jako celku, podařilo se stabilizovat profesně a odborně kvalifikovaný způsob, jakým jsou prostředky rozdělovány a tento systém učinit co možná transparentním. V posledních několika letech se potvrdilo, že v neuvěřitelně rychle se měnícím světě bude třeba doplnit zákony tak, aby bylo umožněno získávat další finanční zdroje ze zdanění nových audiovizuálních platforem, kterými jsou zejména internet, mobilní telefon a veškeré další nově vzniklé digitální a internetové televizní kanály, kterých v poslední době přibýlo jako hub po dešti. Stojí před námi nikdy nekončící úkol, jak získávat další finanční zdroje pro udržení a zvýšení kvality a prestiže naší národní kinematografie. Inspirací nám mohou být výsledky, jichž dosáhly v současnosti některé evropské kinematografie, jako je rumunská, polská anebo kinematografie řecká.

Všem rozumným aktérům audiovizuálního průmyslu, nejen tvůrcům a producentům, ale také distributorům, vedoucím telekomunikací, vedoucím veřejnoprávní televize, představitelům nových mediálních platforem, ale i některým odpovědným politikům je jasné, že pokud zákony jednotlivých států Evropské unie nepřinutí šířitele audiovizuálních programů se společně podílet na financování audiovizuální tvorby, hrozí tomuto zásadnímu segmentu kultury zánik. Národu bez vlastní kinematografie, hrozí ztráta kolektivní paměti. Přestává vnímat svoji identitu, sdílet ji, vyvíjet ji, korigovat ji, přestává se vyvíjet a atrofuje. Přestává se, skrze komplexní pohled lidských příběhů, dívat kriticky na vlastní minulost a přítomnost. A přestává přemýšlet o vlastní budoucnosti. Národ bez vlastní kinematografie přenechává jediný audiovizuální pohled na sebe sama povrchní televizní žurnalistice, politiky ovlivňovanému zpravodajství a stupiditě reality show. Takové teritorium má zákonitě méně přístupu k nezávislému myšlení a hloupne. Dostává se mu méně nezávislých informací a stává se povrchnějším. A v neposlední řadě přestává kultivovat vlastní citlivost. Ve výsledku je potom samozřejmě o to jednodušší jej opanovat tou či onou formou diktatury či absolutismu. Zhroupení občanů obecně je v zájmu nejrůznějších nebezpečných populistů a latentních diktátorů, jak dnes vidíme kolem sebe. Ochrana a podpora kinematografie je tedy cílem a ctí každého slušného a pořádného politika, který si přeje blaho a rozkvět své země. Financování kinematografie není také zdaleka jen cílem producentů, nýbrž všech občanů, jelikož žádný kulturní a svobodný občan se nechce dobrovolně stát otrokem konzumu a moderních naleštěných diktatur.

Filmová tvorba je jen jedna. Je nedělitelná. Aby byla silná, musí být pestrá. Musíme si umět vážit kvalitně odvedených mainstreamových filmů stejně tak jako filmů uměleckých, menšinových

s výraznou výpovědní a estetickou ambicí. Potřebujeme film dokumentární stejně tak film experimentální film a animovaný. Dobře řízené financování kinematografie spočívá v systému odvodů do společných fondů (automatických a selektivních) podpor, které dokážou přerozdělit státní peníze stejně tak jako producenty utržené prostředky tak, aby se dostalo na každého. Tvůrci a producenti mainstreamových filmů by měli chápat, že filmy mladých tvůrců a umělecky náročnější snímky jsou nalezištěm talentů ve všech segmentech kinematografie. Vychovávají nové zajímavější, poučenější a aktivnější diváky. Líného diváka nalákáte obtížněji i na dobrou komerci a vydáváte ho napospas profesně, obsahově i řemeslně odbytým a řídkým televizním produktům. Přínos nekomerčních snímků musí být i v Čechách bez naprosté debaty vnímán jako velmi důležitý, jelikož právě nezávislé snímky mohou ovlivnit kritické myšlení a estetickou citlivost důležité menšiny lidí. Ve šťastném případě se mohou stát komerčně návratnými, když se jim podaří skloubit nekomerční myšlenku, postoj či generační pocit a náhlý a neočekávaný společenský hlad po nich. Umělecké filmy jsou tou také tou nejlepší vitrinou na mezinárodní scéně.

Autoři uměleckých snímků nemají důvod být v principu proti komerčním snímkům. Snímky s komerční ambicí vydělávají peníze do společné kasy a nesnaží se nezávislé filmy zašlapat do země. Zvyšují prestiž kinematografie u diváků, a dokážou některé důležité postoje a složité otázky etické, morální a společenské přeložit do srozumitelné řeči v zábavném komunikačním kódu. Ambicí dobré mainstreamové kinematografie by mělo být nerozšiřovat blbost, odvádět precizní a esteticky poučené řemeslo a bránit tak upadajícímu vkusu publika vlivem neumětelství a myšlenkové mělkosti. Měla by zastávat základní lidské hodnoty a snažit se o inteligentní zábavu se širším záběrem a působností.

Komerční kinematografie zaměstnává celou řadu vysoce kvalifikovaných filmových pracovníků a je radostí pro kinaře, které potřebujeme všichni. Čím více prosperujících producentů, distributorů a kinařů, tím lépe se daří filmovému celému odvětví. Dokumentární film nesmí být opominut a ponechán na pospas televizním škatulkám a kastrujícím televizním metrážím. Dokumentární film natočený pro kina a kinematografickým jazykem přináší osobní, subjektivní a nezávislý pohled na svět a netendenčních informací. Dokument, stejně tak jako veškerá kinematografie v dnešní době, najde své uplatnění v televizi a především na internetu. Přesto však jeho filmový jazyk nemůže vzniknout jinak než na poli kinematografie.

Pro obě tyto větve kinematografie, artovou a mainstreamovou platí, že vyrůstají z jednoho společného kmene. Chřadne-li jedna, neprospívá i druhá. Pro obě rovněž platí podmínka co možná nejlepšího profesionálního, chcete-li řemeslného zvládnutí. Konkurence je dnes na poli audiovize ohromná, zkvalitňuje se díky fenoménu quality TV a novým exploatačním platformám typu Netflix, HBO, Amazon a dalším, a narůstá geometrickou řadou. Je tedy zásadní podmínkou pro konkurenceschopnost kinematografie hledisko kvalitního profesionálního zvládnutí díla. A to se odvozuje od filmového scénáře. Nejde tedy pouze o hledisko „mít o čem vyprávět“, „mít co říct“, ale také dokázat to, co mám na mysli s profesionální suverenitou formulovat.

V tomto ohledu vidím svůj potenciální největší přínos: vedle vlastní rozsáhlé scénářistické práce jsem jako pedagog FAMU i dramaturg ČT přečetl, hodnotil a dramaturgoval veliké množství scénářů nejrůznějších formátů, jejich vývojových verzí, jakož i textů těmto scénářům předcházejícím nebo je provázejícím. Přečetl jsem stovky prací mladých filmových tvůrců a mám velmi dobrý vhled mezi adepty i absolventy scénářistické profese za posledních třicet let. Orientuji se v tom, o čem píší,

v jakém žánrovém kódu tvoří, jaká témata je zajímají a myslím si, že dokážu posoudit jejich potenciál i uvědomovat si rezervy, které vyplývají z faktu, že jde o díla mladých, teprve se etablujících tvůrců.

Působím jako filmový tvůrce a jako pedagog pražské FAMU již třicet let. Patřím ke generaci filmařů, která vstoupila do filmové praxe těsně po listopadu 1989 a jako taková převáděla českou kinematografii přes rozbouřené a vysychající vody měnícího se systému financování. Tato filmařská generace let devadesátých dokázala překlenout období, kdy se stát od podpory kultury odvrátil a nechal ji zcela napospas sociálně kulturnímu darwinismu tzv. volného trhu. Naše filmy čelily obrovskému náporu americké komerční kinematografie, nástupu soukromých televizních stanic a především nových internetu, který jednak vytvořil nové příležitosti k profesnímu uplatnění, ale zároveň radikálním způsobem omezil příjmy filmových producentů a tvůrců. A čelily tomu v obdobích, kdy státní podpora filmu se blížila nule a kdy na kulturu obecně bylo nahlíženo jako na průmysl, jehož jediným kritériem byla jeho obchodovatelnost. Kdyby za nic jiného, tak za to, že stále ještě existuje česká filmová tvorba, neseme zásluhu.

Rád bych svoje zkušenosti, které jsem za třicet let tvůrčí práce na poli filmové a televizní scenáristiky a pedagogické práce na katedře scenáristiky a dramaturgie FAMU zhodnotil při profesně odpovědné práci v Radě Fondu pro podporu kinematografie. Její práce si vážím, vím, jaké břemeno nese, vím jako naprosto zásadní roli pro vznik dobrých českých filmových děl představuje, a bude mi ctí přispět k jejímu rozhodování věřím, že kvalifikovaným pohledem filmového scenáristy, dramaturga a pedagoga.

Doc.MgA. Petr Jarchovský